

Inhoud

Voorwoord	2
De mooiste dag van je leven	4
Wat kun je met dit boekje?	9
Wie zijn wij?	13
Je opdracht	28
Wat nu?	35
Het pleidooi	39
Tot slot	54

Voorwoord.

Dit kleine, korte boekje gaat over trouwen, het huwelijk (lees door het hele boekje ook andere vormen van samenleven, zoals bijvoorbeeld geregistreerd partnerschap) en het slagen of falen daarvan. Voor dit boekje bestaat geen wetenschappelijke grondslag, slechts mijn eigen gedachten hebben mij verleid tot deze schrijverij. En die gedachten zijn: het is boeiende materie, want het gaat velen aan. Trouwen is gemakkelijk, maar het leven daarna niet altijd. Successen zijn veelal goed te verklaren en te beschrijven, de mislukkingen liggen vaak wat gevoeliger. Misschien kan ik op deze manier bijdragen aan het geluk van anderen? En ten slotte: het is gewoon heel leuk om een boekje te schrijven.

Tot zover mijn overwegingen om dit boekje te gaan schrijven. Wat nu volgt gaat misschien wel over jou, dat is veel interessanter en dat is ook de bedoeling van dit boekje. Ik ben een observant en een denker. Al dat observeren en denken kan heel vermoeiend zijn, maar het heeft mij wel steeds geholpen om alles wat ik mee maak intensief te ervaren en daar vooral van te leren.

Mijn huwelijk heeft het niet gered. De weg van verval van mijn relatie tot aan de echtscheiding was lang en heftig. Achteraf bezien te lang en te heftig. Maar dat is dus letterlijk ‘achteraf’.

Als je verliest, vergeet de les dan niet!

De mooiste dag van je leven.

Zo noemen ze vaak de dag dat je gaat trouwen. En als het goed is, is het ook een heel mooie dag. Maanden van zorgvuldige voorbereiding gaan er vaak aan vooraf. Waar gaan we trouwen, op welke dag, hoe ziet de gastenlijst er uit? Niets wordt aan het toeval over gelaten. De bloemen, het bruidsboeket, de tafelschikking, alles is geregeld. Op de dag zelf is iedereen in opperbeste stemming. Allemaal mooi geklede gasten en natuurlijk springt het bruidspaar daar uit. Vooral de bruid overigens, de bruidegom lijkt vaak meer op een pinguïn! Een prachtige jurk moest het worden en natuurlijk naar de kapper voor het allermooiste kapsel ooit. En de bruidegom is zenuwachtig. Heb ik de ringen, zeg ik op het goede moment 'ja, ik wil' en meer van dat soort dingen.

Wat gaat zo'n dag toch snel. De locatie, de gasten, speeches, liedjes, de indrukken vliegen voorbij. Maar gelukkig is er nog de huwelijksnacht.

Wat zou ze aan hebben onder die prachtige trouwjurk? Met een beetje geluk iets spannends? Wie weet!

Dan volgen de wittebroodsweken. Die bestaan uit louter roze wolken en het stel is helemaal gelukkig met elkaar. Dit is voor eeuwig, dat weten ze zeker! En dat gun ik iedereen van harte. Niets is mooier dan twee mensen die geluk, maar vooral liefde bij elkaar hebben gevonden, in de loop der jaren helemaal op elkaar zijn ingespeeld, elkaar nemen zoals ze zijn en vredig samen oud worden.

Laten we even terug gaan naar het begin, de trouwdag. Van de ambtenaar van de burgerlijke stand krijg je een trouwboekje uitgereikt. Daar staat in wie je bent en wanneer en met wie je bent getrouwd. Er is ook ruimte om, hopelijk heel veel jaren later, in te vullen wanneer de dood jullie heeft gescheiden.

Maar over wat daar tussenin allemaal kan en zou moeten gebeuren staat helemaal niets in dat boekje.

Gelukkig gaat het in veel gevallen goed!

Het echtpaar is goed op elkaar ingespeeld, men neemt de ander zoals die is, geen van beiden heeft de behoefte om de ander te veranderen en gaandeweg maakt de verliefdheid van het eerste uur plaats voor een diepe en warme genegenheid. Pieken en dalen worden gezamenlijk opgevangen en wie weet komen er een of meer kinderen. Het ritme van het leven voltrekt zich op min of meer harmonieuze wijze en langzaam maar zeker is daar de herfst van het leven. Vanaf die fase is alles rustig en komt de rest meestal ook wel goed.

Maar soms dus niet. De precieze cijfers zijn niet zo belangrijk, kijk gewoon maar eens om je heen. Iedereen kent wel een stel waarvan de relatie op de klippen is gelopen. Over de oorzaken van relatieproblemen is al heel veel geschreven en gezegd en vanaf de zijlijn is het vaak gemakkelijk oordelen. En dat doen de mensen dan ook. Nee: dat is niet gek, ze was ook een enorm kreng! Of: niet verwonderlijk, hij was voornamelijk met zichzelf bezig.